

[Indenrigsministeren.]

ejendomsskatterne, letter man skatterne i det hele taget. Kommunen skal jo have de samme penge ind, det skal amtskommunen også, og en omlægning kan således ikke formindske den samlede skatteudskrivning, men kun flytte om på de enkelte borgeres skattebetaling.

Man kan udmærket lægge loft over ejendomsskatterne i kommunerne, og det har de fornuftige folk også gjort. I den kommune, hvor jeg nu har boet gennem en lang årrække og selv haft del i kommunalstyret, har man holdt omtrent en fast grundskyldpromille gennem mange år. Ejendomsskatternes andel i skatteudskrivningen er gået ned fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{1}{5}$. Det viser, at man i det kommunale selvstyre udmærket kan regulere skatterne efter den udvikling, som er sket i kommunen. Man skal netop ikke slå noget i stykker.

Nu står vi over for næste år at skulle vælge kommunalbestyrelser for den næste 4 års periode, og disse får ret stor frihed til at nedsætte skatterne. Derimod ved vi, at en forhøjelse af ejendomsbeskatningen skal vedtages med kvalificeret majoritet i kommunalbestyrelsen, så det er altså meget vanskeligere. Men en nedsættelse af de faste skatter har man ret og frihed til; det er endda sådan, at en kommune, som er i stærk udvikling, inden for 4 års perioden kan få lov at forandre forholdet mellem beskatningsformerne, hvis der nemlig er sket en vis strukturændring i kommunen.

Endelig kan man for de fire år fastsætte en glidende skala, d. v. s. hvis man ønsker at gå over fra en høj ejendomsbeskatning til en lavere, behøver man ikke at gøre det på ét år, men kan fastsætte en overgangstid på fire år. Altså, kommunalbestyrelserne har her et meget vidtgående selvstyre, så de kan tage hensyn til kommunernes forskellige struktur og til, hvordan skatteevnen er fordelt i kommunen. Jeg synes, det kom så udmærket til udtryk i det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup)s udtalelse om, at ministeren jo sagtens kunne finde nogle eksempler; man kan finde eksempler både på det ene og det andet. Ja netop, fordi kommunerne er forskellige i struktur, og det viser sig derfor, at det allerbedste er, at den enkelte kommune kan tage hensyn til de forhold, som dér

råder, og jeg tror, det vil være meget uheldigt, hvis vi herindefra forsøger at indskrænke den frie rådighed, som kommunerne har på dette område.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen mente, at jeg var tilhænger af en fast grundskyldpromille i købstæderne. Det er jeg ikke personlig. Jeg mener, at købstæderne netop burde have ret til at inddrage en del af de mægtige værdistigninger, der sker, dels for de dyre grundenes vedkommende, dels for de grundenes vedkommende, der ligger ude i periferien. Det er forkert, at man lader disse penge gå i private lommer, og derfor burde kommunerne have en større ret til at forhøje grundskyldpromillen; men så måtte det skilles fra ejendoms-skylden, for de to ting bør ikke stå i forhold til hinanden, sådan som de har gjort hidtil.

I fjor blev der da også gennemført en ændring for Københavns og Frederiksbergs vedkommende, hvorefter man fik ret til at udskrive mere i skat på fast ejendom; man havde indset, at det var nødvendigt for at rette lidt på det misforhold, at de store værdistigninger ikke blev ramt, medens man derimod måtte tage høje personlige skatter. Så vidt mig bekendt, gjorde man brug af denne ret såvel i København som på Frederiksberg.

I forbindelse med forslaget til beslutning er der talt en del om sygehusudgifterne. Det lader til, at der er nogle, der gør sig overvældende forestillinger om, hvor højt man kan sætte dette tilskud op. Ifølge den lov, som blev vedtaget den 8. marts i år, udgør tilskuddet 20 kr. pr. indbygger i amt og i by og 10 kr. pr. sygedag, og herefter er det samlede tilskud på 170 mill. kr. til bykommunernes og amternes sygehusudgifter; det dækker godt 60 pct. af de samlede sygehusudgifter. Men for amternes vedkommende er den gennemsnitlige dækningsprocent helt oppe på 76,2 pct., og det vil altså sige, at de får så betydelig en del af sygehusudgifterne dækket, at det, selv om man forhøjede det noget, ikke kan have så stor betydning, som man synes at tillægge det. Med hensyn til vejafgifterne har jeg ikke noget tal, men sådan ligger altså forholdet med hensyn til dækningsprocenterne for sygehusudgifterne, og hvis man med det foreliggende forslag til folketingsbeslutning